

НЕАКТИВНО И НЕЕФИКАСНО СУЂЕЊЕ

Учестало одлагања суђење због: недоласка надлежног тужиоца, спајања и раздвајања поступка, спречености поступајућег судије, прибављања извештаја, непредузимање мера процесне дисциплине и неиспуњености процесних претпоставки за одржавање главног претреса, представља неактивно и неефикасно поступање суда и представља повреду права на суђење у разумном року.

Из образложења:

"Из списка предмета се утврђује да је у току кривичног поступка пред Основним судом претрес заказиван 25 пута и то један главни претрес у току 2007. године, који није одржан, у току 2008. године три главна претреса, од којих је један одржан а два неодржана, у току 2009. године заказана су четири главна претреса, од којих је само један одржан, а три неодржана, у току 2010. године заказана су два главна претреса од којих ни један није одржан, у току 2011. године један главни претрес који није одржан, у току 2012. године два главна претреса од којих ниједан није одржан, 2013. године шест главних претреса од којих су два одржана а четири неодржана, а у току 2014. године шест главних претреса од којих су четири одржана а два неодржана.

Дакле, главни претрес од 2007. до 2014. године одлаган је 17 пута, и то три пута због недоласка окривљеног који је уредно позван и који се није одазвао позиву суда нити свој изостанак оправдао, два пута због спречености поступајућег судије, два пута због недоласка окривљеног или његовог браниоца, једном због захтева браниоца окривљеног да се прибави извештај и утврди ко је овлашћено лице за заступање оштећеног, три пута због недоласка Основног јавног тужиоца, једном због недостављања налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке, једном због прецизирања оптужног акта ОЈТ који је уручен окривљенима на главном претресу, два пута због захтева окривљеног за изузеће поступајућих судија и председника суда, те једном због захтева окривљеног за изузеће вештака и због захтева за спајање, раздвајање поступака поднетих од стране окривљених и њихових бранилаца.

Имајући у виду чињеницу да је главни претрес од 2007. године до краја 2012. године заказан свега тринаест пута, те да је за шест година одржано свега два главна претреса, док остали нису одржани, при чему су главни претреси одлагани, између осталог, због недоласка Основног јавног тужиоца, због захтева за спајање и раздвајање поступка, због спречености поступајућег судије, као и због прибављања извештаја у циљу утврђивања ко је овлашћено лице за заступање оштећеног, при чему очигледно нису предузимане све мере процесне дисциплине у циљу одржавања главног претреса, нису коришћене све процесне могућности за заказивање и одржавање главног претреса, то је неприхватљив став првостепеног суда да се трајање овог поступка од 2007. године до данас не може сматрати неразумним, те да је дужина трајања поступка у великој мери узрокована радњама самог окривљеног.

По оцени Врховног касационог суда приликом оцене да ли је конкретни кривични поступак вођен у разумном року или не, треба узети у обзир целокупни период трајања кривичног поступка од подношења оптужнице Општинског јавног тужилаштва 6.7.2007. године, те чињеницу да поступак у овој кривично-правној ствари још увек није окончан. При томе је евидентно да је у конкретном случају, имајући у виду кривична дела која су окривљенима стављена на терет, надлежни суд требало да расправи и оцени низ сложених чињеничних питања и спроведе доказни поступак, те да је било потребно извести више вештачења и саслушати више лица у својству сведока. Међутим, имајући у виду да се у конкретном случају ради о свега двојици окривљених, а посебно чињеницу да је прва оптужница поднета 6.7.2007. године, у конкретном случају сложеност поступка не може представљати прихватљиво оправдање, имајући у виду да кривични поступак у овом предмету још увек није окончан.

У конкретном случају разлог дугог трајања првостепеног поступка је управо неефикасност и неактивност првостепеног суда, те чињеница да суд није користио све процесне могућности за заказивање и одржавање главног претреса, нити је водио довољно рачуна о процесној дисциплини странака. На то указује, између осталог, и изостанак јавног тужиоца, односно његов недолазак на три главна претреса, а посебно чињеница да првостепена пресуда није донета ни након више од седам година од подношења оптужнице, те је очигледно да је у конкретном случају учињена повреда права подносиоца жалбе на суђење у разумном року".

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Рж к 8/2014 од 21.10.2014 .године утврђена на седници Одељења за заштиту права на суђење у разумном року 19.03.2015. године)